

"ТРИЄДНІСТЬ НЕБА - ЗЕМЛІ - ЛЮДИНИ"

МИТЦІ

Максим БОГДАНІВСЬКИЙ

Творчість митця не обмежена в часі, вона вічна. Справжнє мистецтво – це не тільки краса і вичність, воно може бути увіччане лавровим вінком, а мо' й тереном. Творчим кредо Тетяни Лукашевич є служіння мистецтву до самозречення, або можна ствердити «Триєдність неба – землі – людини».

Народилась вона в Рівному в інтелігентній сім'ї. Саме з родинного джерела Тетяна Лукашевич черпала перші крапельки наснаги, милувалася красою рідного краю, спостерігала за навколишнім світом з особливим душевним трепетом і радістю. Її світогляд розширився під час навчання у Львівському інституті прикладного та декоративного мистецтва. Тут пройшли й перші студентські виставки, які мали вплив на подальший її творчий пошук. Після закінчення інституту пані Тетяна повер-

тається в рідне місто й занурюється у світ пейзажної лірики, який є найулюбленішим у ранній творчості, милується таїнами природи, насолоджується її неповторністю, пахощами і духом землі, що зберігають історію, ов'яну давниною. Це gobелени "Симфонія лісу", "Поліські серпанки", "Поліська заступниця". З кожним кроком у своїй творчості майстриня заглиблюється в історію свого краю, звертається до національних мотивів, щоб продовжити стародавнє мистецтво ткацтва, зберегти його поліські традиції й передати у спадок учням, щоб цей зв'язок поколінь не переривався. Це вона відображає в полотнах "Ніч під Івана Купала" за мотивами твору Лесі Українки "Таїна української ночі".

Творчий пошук Тетяни Лукашевич складає довгий шлях перемог і поразок, роздумів над вічними темами людського буття. Художниця звертається до біблійних сюжетів, її огортають філософські настрої й це відображається в триптиху "Почаївська легенда", серія "Ство-

рення світу". Вона намагається передати переплетінням ниток і мерехтінням кольорів звучання музики Баха (серія "Слухаючи Баха"). Цим вона старається наблизитися до відчуття відмінності та спорідненості образів поезії, музики, образотворчого мистецтва. Сьогодні майстриня приходить до розуміння глибин символічного образу. Зрозуміти навколишній світ, зрозуміти людину, в першу чергу саму себе, адже символіка – це стародавня інтернаціональна мова, безсловесне мислення. І саме цей стародавній метод вираження реальності, який може подати різні її аспекти, неможливі для інших засобів, і став втіленням у роботах Тетяни Лукашевич. Феномен її творчості починає тільки розкриватись на теренах нашої держави. Про це свідчать міжнародні та всеукраїнські виставки-конкурси, де її роботи посідали призові місця й отримували високу оцінку фахівців. Тож хай її творчість цілеспрямована і самовіддана служить українському мистецтву.

• СІМ ДНІВ • (РІВНЕНЬК.)
ТЖНІВ